

Ти бележи дърво, камен...
 Като идеш на бял Дунав
 Да налееш студна вода,
 Пак назади ще се вжрнеш,
 По белези пжт ще найдеш...

II

Яна брата послушала:
 Посекла си малко пржсте,
 Па тржгнала през гората —
 Дърво, камен бележила,
 Та отишла на бял Дунав
 Студна вода там наляла
 И назад се повжрнала...
 Заросила ситна роса,
 Та измила белезите,
 Белезите — ясни кжрви. —
 Яна пжтят обжркала,
 Загубила се в гората...
 Три дни ходи, три дни шета,
 Диря нийде не намери
 Да отиде при брата си,
 При брата си, болен Стоян.
 Тогаз Яна, жална Яна
 Жално Бога помолила:
 — Леле, Боже, мили Боже,
 Я ме стори сиво пиле,
 Да си литна по буките,
 Да си найда мили братец,
 Мили братец, болен Стоян. —
 Послушал я Господ Вишни.
 Та я сторил сиво пиле,
 Сиво пиле кукувица
 Шо си кука до ден днешен;
 Жално кука и нарежда
 И си тжрси мили братец...